

impossibile nō ē. vñ t̄ sequēs ē necessariuz
nō fm q̄ est futurum respectu nostri. s̄ ut
considerat in suo presenti. p̄ ut subdit̄ p̄scie
diuine ut in primo dicum est.

Derādū ē de cā pp̄bia. Et cir
ca h̄ querūt̄ sex. 1° ut p̄ virum
pp̄bia sit nālis. 2° ut p̄ sit
a deo mediātib̄ āgeliſ. 3°
ut p̄ ad pp̄betia regraſ dispositio naturalis.
4° ut p̄ regraſ bonitas mox. 5° ut p̄ sit
aliqua pp̄betia a demonib̄. 6° ut p̄
pp̄bie demonum aliquando dicant̄ uerum.

Ad primum sic pro
cedit. Videlq̄ pp̄bia possit ēē nālis. Dic
n. Greḡ in 4° dialogo. q̄ ipsa aliqui aia p̄
uis sua subtilitate aligd̄ h̄uidet. t̄ Auḡ dīc
i2. sup̄ H̄en. ad l̄ram. q̄ aie humane fm q̄
a sensibus corporis abſtrahib̄ cōperit futura
h̄uidere. h̄ aut̄ p̄tinet ad pp̄biaz. ḡ aia nālis
p̄t assequi pp̄biam. ¶ S. Lognitio aie hu
mane magis uiget in uigilādo q̄ in dormi
do. s̄ in dormiēdo qdā nālis h̄uidet quedā
futura. ut p̄ p̄ phm in li⁹ de ſono t̄ uigilia.
ḡ multo magis p̄t h̄o nālis futura cogno
ſcere. ¶ H̄o fm suā naturā ē pſector aia
libus brutis. s̄ quedā aialia bruta h̄ni co
gnitionē futuroꝝ ad ſe p̄tinēti. ſicut formi
ce p̄cognoscunt̄ pluvias futuras. qd̄ p̄ h̄ q̄
ai pluviā icipiūt̄ īna i foramē reponē. t̄ ſi
milē p̄ſces p̄cognoscunt̄ tēpeſtates futuras
ut ppendit̄ ex eoꝝ motu dū loca tēpeſtu
ſa declinat̄. ḡ multomagis hoies nālis p̄co
gnoscē pſſunt̄ futura ad ſe p̄tinēti de qbus
ē pp̄bia. ē ḡ pp̄bia a natura. ¶ p̄. 29.
dr. Lū pp̄bia defecert̄ dissipab̄ pp̄lus. t̄
ſic p̄ q̄ pp̄bia ē necessaria ad hoiuꝝ oſer
uationē. s̄ natura nō deficit̄ i necessariis. ḡ
vñ pp̄bia sit a natura. ¶ H̄z ī qd̄ dr. 2.
Pet. p̄. Nō. n. uolitate huāne allata ē ali
qñ pp̄bia. s̄ sp̄n sc̄ iſpirāte locuti ſe ſci dei
hoies. ḡ pp̄betia ſi ē a natura. s̄ ex dono
sp̄us ſci. ¶ R̄ dicendū q̄ ſicut ſi dictū ē. p
phetica p̄cognitio p̄t ēē de futuris dupliſ.
Vno° fm q̄ ſi i ſeipſis. alio° fm q̄ ſi i ſuis
cāis. Precognoscē āt futura fm q̄ ſi i ſeipſ
is ē pp̄u dīni intellect̄ cuī etiāt̄ ſūt oia
pātia ut i p̄dictū ē. t̄ iō tal̄ p̄cognitio futu
roꝝ n̄ p̄t ēē a natura. s̄ ſolū ex reuelatiōe di

uina. futura x̄o in ſuis cāis p̄t p̄cognosci
nāli cognitiōe ēt ab hoie. ſicut medic⁹ p̄co
gnoscit̄ ſanitatē vel mortē futurā i aligbus
cāis q̄ꝝ ordinē ad tales effectus expimēto
p̄cognouit. t̄ tal̄ cognitio futuroꝝ p̄t ſtelli
gi ēē in hoie dupliſ a natura. Uno° ſic p̄
ſtatiſ aia ex eo qd̄ in ſe ipſa b̄z pſſit preco
gnoscē futura. t̄ ſic ſicut Auḡ dīc in 2° ſup̄
H̄en. ad l̄ram. qdā uoluerūt aiam huānam
h̄re quādā uim diſationis in ſeipſa. t̄ h̄ vñ
ēē ſcd̄m opinionē Platonis q̄ poſuit q̄ aie
h̄nt ouis rex cognitionē p̄ participationē ide
ap̄. ſi iſta cognition obnubilat̄ in eis p̄ ſiſcti
one corporis. in qbusdā t̄ plus in qbusdam
ho min⁹ ſcd̄m corporis puritatē diuersa. et
ſcd̄m h̄ posset dici q̄ hoies h̄ſtes aias non
multū obtenebratas ex corporū uniōe. p̄t
talia futura p̄cognoscē ſcd̄m p̄priā ſciētiā.
Cōtra h̄ āt obiicit̄ Auḡ. cū nō ſep̄ p̄t. ſi ui
diuinatiōis h̄re anima cū ſep̄ uelit. Sed ga
vñ ēē vñ q̄ aia ex ſeſibilib̄ cognitionē acg
rat ſcd̄m ſniā Aristotel̄ ut in p̄ dictū est. iō
melī ē dicendū alio° q̄ p̄cognitionē talii
futuroꝝ hoies nō h̄ni. ſi acgrē poſſit p̄ uia
expimētale in q̄iuān p̄ nālē diſpositionē
ſcd̄m q̄ in homine inueniē pſectio virtutis
imaginatiue t̄ claritas intelligētie. t̄ m̄ bec
p̄cognition futuroꝝ diſſerta ſma q̄ h̄et̄ ex re
uelatiōe diuina dupl̄r. p̄ qd̄ ga prima p̄t
ēē q̄rūcīcīz euētūl t̄ infallibilit̄. bec aut̄ p̄co
gnitio q̄ naturalit̄ h̄ri p̄t ē circa q̄ſdā effec
t̄ ad quos ſe p̄t extēdē expiētia humana.
2° ga prima pp̄bia ē ſcd̄m imobilē h̄itātē.
nō aut̄ ſecūda. ſi p̄t ei ſubē falsū. Prima
aut̄ p̄cognition p̄prie p̄tinet ad pp̄biam nō
ſecūda. ga ſicut ſi dictū est. pp̄betia cogni
tio ē eoꝝ q̄ exceedit̄ humana cognitionē. et
iō dicendū q̄ pp̄betia ſimpliciē dicta non
p̄t eſſe a natura. ſi ſolū ex reuelatiōe diu
na. ¶ Ad ſmū ḡ dicendū q̄ anima qñ ab
ſtrahib̄ a corporali⁹ aptior reddit̄ ad p̄cipien
dū inſtrū ſp̄uāliū ſubſtātiꝝ t̄ etiā ad p̄ci
piēdū ſubtileſ mor⁹ q̄ ex imp̄ſionib̄ natu
raliū cāp̄ in imaginatiōe huāne relinquit̄.
a qbus p̄cipiēdī ſia impedit̄ cū ſuēt circa
ſeſibiliā ſuoccupata. t̄ iō Greḡ. dīc q̄ aia qñ
appropinqt̄ ad mortē p̄cognoscit̄ qdā futu
ra ſubtilitate ſue nāe. p̄ ut. ſ. p̄cipit ēt modi
cas imp̄ſiōes. aut̄ ēt cognoscit̄ futura reue
latione angelica. nō aut̄ p̄pria x̄mte. quia
ut Auḡ dīc i2. ſup̄ H̄en. ad l̄raz. ſi h̄et̄

hic b̄et q̄nāq uellet in sua p̄tate futura p̄ cognoscere, qd̄ p̄z eē saliū. Ad fīm dicen-
du p̄ cognitione futuroz q̄ sit in sōnis. est aut
ex reuelatione spūaliū subaz. aut ex cā cor-
porali ut dictū ē cū d̄ d̄inationibus ageret.
utruq; aut melius p̄t fieri i dormientib; q̄ i
vigilantibus. q̄ aia vigilat̄ ē occupata cir-
ca exterioria sēsibilia. vñ min⁹ p̄t p̄cipe sub-
tiles im̄p̄ssiones uel spūaliū substantiaz uel
etia cāz nāliū. q̄nī m̄ ad p̄fectionem iudicij
plus uiget rō in uigilādo q̄ in dormiendo.

Ad tertīū dicendū p̄ bruta ē aialia non
h̄it p̄ognitionē futuroz euentū nisi fz p̄
ex suis causis p̄cognoscit̄ ex qb̄ eo p̄ sanc-
tis mouēt̄ t̄ magis q̄ boiū. q̄a fātāsie ho-
minū magie in uigilādo disponit̄ magis fz
rōnē q̄ fīm im̄p̄ssione nāliū cāz. rō āt facit
i hoie multo abūdāt̄ id qd̄ in brutis facit i
p̄sio cāz naturaliū. t̄ adhuc magis adiuuat̄
h̄icē dīna ḡtias p̄phias ispirās. Ad q̄r̄
tū dicendū p̄ lumē p̄phetici se extendit ēt̄
ad directiones humanoz actuuz. t̄ fīm hoc
p̄phia necessaria ē ad p̄pli gubernationē et
p̄cipue in ordine ad cultū diuinū ad quē na-
tura non sufficit. sed requiritur gratia.

Ads ecūduz sic pro-
cedit. Vide p̄ ph̄ica reuelatio nō fiat p̄
āgelos. Br. n. Cap. 7. p̄ sapia dei i aias sac-
ras se transfert. t̄ amicos dei t̄ p̄phas osti-
tuit. fz amicos dei ostiuit̄ im̄mediate. ḡ etiāz
p̄phas facit im̄mediate nō medianitib; āgel.
P̄. p̄phia ponit̄ iter ḡtias ḡtis datas.
fz ḡtia ḡtis date sūt a spū scō. fīm illud. Diui-
siones ḡtiaz sūt. idē aut̄ spūs. nō ḡ p̄phia
reuelatio sūt āgelo mediāte. P̄. Lassido
r̄ dicit q̄ p̄phia ē dīna reuelatio. si āt fierz
p̄ angelos dicere āgeliā reuelatio. nō ḡ p̄
ph̄ia si p̄ angelos. H̄z 5 ē qd̄ Dyō dicit
4. 2. a. cel. ierar. Dīnas uisiones glōsi p̄res
nři adepti sūt p̄ medias celestes x̄ntes. lo-
quunt̄ ibi de uisionib; p̄phicis. ḡ reuelatiō
p̄phia sūt angelis mediātibus. R̄ dicit
dū p̄ sicut apls dicit ad Ro. 13. Que a dō
sūt ordinata sūt. h̄z aut̄ h̄ diuinitatis ordo si
cū Dyō dicit ut ifima p̄ media disponit̄. a-
geli aut̄ medii sūt inter deuz t̄ hoies ut p̄pote
plus p̄cipantes de p̄fectione diuine bonita-
tis q̄ hoies. t̄ iō illuminationes t̄ reuelatio-
nes dīne a deo ad hoies p̄ āgelos d̄seruitur.
p̄phia āt cognitione sūt p̄ illuminationē t̄ re-

uelationē dīra. vñ manifestū ē p̄ fiat p̄ an-
gelos. Ad primū ḡ dicendū p̄ caritas fz
quā sit hō amic̄ dei ē p̄fectio uoluntatis in
quā sol⁹ dē ip̄mē p̄t. fz p̄phia ē p̄fectio
intellectus in quē ēt̄ āgelus p̄t ip̄mē ut i p̄
dicai ē. t̄ iō n̄ ē sīlis rō de utroq;. Ad fz
dicendū p̄ ḡtie ḡtis date attribuit̄ spū scō
sicut p̄ principio. q̄ tñ opaē b̄ modi ḡtias i
hoib; mediate ministerio angeloz. Ad
tertiū dicendū p̄ opatio instrum̄ti attribuit̄
principalī agēti in cuius x̄tute instrum̄tu⁹
agit. q̄ minister ē sicut instrum̄tu⁹ iccirco
p̄phica reuelatio que sūt ministerio angelo-
rum dicitur esse diuina.

Ad tertium sic pro-
cedit. Ut p̄ ad p̄phiam regat̄ dispō natu-
ralis. Prophia. n. recipit̄ in p̄phia fz dispo-
sitionē recipētis. q̄a sup illō Amos p̄. Dīs
de syon rugiet. dicit glo. Jero. Nāle est ut
oēs q̄ volit̄ rē rei cōpare. ex eis reb; sumat̄
cōpanōes q̄s sūt exp̄i t̄ in rebus qb̄ sūt nu-
trit̄. Vbi ḡtia naute iues inimicos uētis dā
nū naufragio cōpant̄. sic t̄ Amos q̄ sūt pa-
stor pecorū. timorē dei rugitui leōis assūlat̄.
fz qd̄ recipit̄ in aliq̄ fīm modū recipētis re-
grit nālē dispōnē. ḡ p̄phia regrit naturale
dispōnē. P̄. Speculatio p̄phie ē altior q̄
scie acq̄site. fz indispō nālis ipedit speculati-
onē scie acq̄site. multi. n. ex indispōnē nāli p̄
tingē nō p̄nt ad scie speculamina capienda.
multo ḡ magis regrit ad x̄tēplationē pro-
phetica. P̄. Indispositio naturalē magis
ipedit aliquē q̄s impedimentū accidentale. fz
p̄ aliq̄d̄ accidentale supuentis impedit spe-
culatio p̄phie. dicit. n. Jerō iup. Math. q̄
in ipē illo quo diugales acius gerūt̄ p̄ntia
spūs sc̄i nō dabīt̄ etiā si p̄pheta esse videat̄
q̄ officio generationis obsequiē. ḡ multo
magis indispositio naturalē ipedit p̄phias.
t̄ sic vñ p̄ bona dispositio naturalē requiriēt̄
ad p̄phiam. H̄z 5 ē qd̄ Greḡ dicit i omel.
p̄tēcostes. Implet. s. spūs sc̄i cybareciū
puerū t̄ psalmistā facit pastore armentorū
sycōmoros uellīcātēz t̄ p̄pham facit. nō ḡ
regrit aliqua dispositio p̄cedēs ad p̄phias
sed depēdet̄ ex sola uoluntate spūs sc̄i. de q̄
vñ. i. ad L. or. 12. Pecōia opatur unus atq;
idem spūs diuidens singulis p̄ ut vult.
R̄ dicendū p̄ sicut dicū est. p̄phia ē
t̄ simplicē dicit̄ ē ex ispiratiōe diuina. q̄ āt

est ex cā naturali nō dī pphia nisi fm gd;
Et aut̄ consideran̄ q̄ sicut de⁹ q̄ est cā uni
uersalis in agēdo nō p̄exigit materiā nec ali
quā māe dispositione i corporalib⁹ effectibus
sed simul pōt r̄ materiā r̄ dispōez r̄ formā
inducē, ita enā in effectib⁹ spūalib⁹ nō p̄xi
git aliquā dispōem. Sz pōt simul cuz effectu
spūali inducē dispōem quenientē q̄lis reg
rit fm ordinē nature, r̄ ulteri⁹ posset eiā si
inl⁹ p creationē pducē ipsū subiecū. s. aiaz
r̄ in ipsa sui creatione disponē ad pphetiaz
r̄ dare ei grām pphetale. Ad p̄imuz g°
dicendū q̄ indifferēs ē ad pphetā qbuscū
q̄ sūltudinib⁹ res pphetica exprimat. r̄ iō
h̄ ex opatiōe dina nō imutat circa pphiam:
remouēt aut̄ dina h̄ute si qd̄ pphetie re
pugnat. Ad fm dicendū q̄ speculatio seie
fit ex cā nāli. nā aut̄ nō pōt epari nisi dispo
sitione pcedēte in materia. q̄ nō ē dicendū
de deo q̄ ē pphetie cā. Ad tertū dicētū
q̄ aliq̄ naturalis indispositio si nō remoue
ret in redire posse pphetalē revelationes.
puta si aliq̄ esset totalē sensu nāli destitu
tus. sicut enā ipēcīt aliq̄ ab actu pphetā
di p aliquā uehemētē passionē uel ire ul̄ cō
cupiscētē q̄lis ē in coitu uel p quācūq̄ alia
passionē. Sz talē indispositionē naturalē re
mouet mirus dina que est pphetie cā.

Ad quartuz sic pro
cedit. Vide q̄ bonitas morū regat ad p
phetā. Dī. n. H̄ab. 7° q̄ sapia dei p̄ cōnes
in aias scās se trāssert. r̄ amicos dei r̄ pph
as ostētit. Sz scitas nō pōt esse sine bonita
te morū r̄ sine grā ḡtū faciēte. g° pphia nō
pōt ēē sine bōitate mox r̄ grā ḡtū faciente.
¶ Secreta n̄ revelat̄ nisi amicis. Sz illō
Job. 15°. Mos at̄ dixi amicos. q̄ oia q̄cūq̄
audiui a p̄re meo nota feci uobis. Sz pphis
de⁹ sua secreta reuelat ut dī Amos 3° 8° vī
q̄ pphetā dei amici. qd̄ n̄ pōt ēē sine cari
tate. g° vī q̄ pphia nō possit ēē sine carita
te. q̄nō ē sine grā ḡtū faciēte. ¶ Dī. Math.
7° dī. Attēdite a fl̄is pphetis q̄ ueniunt ad
uos i uestimētis ouiu. urinsec̄t at̄ se lupi ra
paces. Sz gelūq̄ s̄ sine grā interi⁹ uident̄ ēē
lupi rapaces. g° oēs s̄ falsi pphete. null⁹ g°
uer⁹ ppheta nisi bon⁹ p grāz. ¶ Dī. Ph̄us
dic in li⁹ de sōno r̄ uigilia. q̄ si dinatio sēni⁹
oz̄ ē a deo. icōueniēs ē cā imittē qbuslibet
r̄ nō optimis nārio. Sz ostēt donū pphie ēē

a deo. g° donū pphetie n̄ dī n̄ optimis
uiris. Sz ɔ̄ q̄ Math. 7° his q̄ dixerant
dñe nōne i noīe tuo pphetaum̄ m̄dec̄ nū
q̄ noui uos. nouitat̄ dñs eos q̄ s̄ el⁹. ut dī
2. ad Th̄imot. 2° g° pphetia pōt ēē in his q̄
nō sūt dei p grām. R̄ dicendū q̄ bōitas
mox pōt attēdi fm duo. uno qd̄ mō fm i
teriorē ei⁹ radicē que ē grā ḡtū faciēs. alio
aut̄ mō q̄tū ad iteriores aie passiōes r̄ exte
riores actiōes gratia āt ḡtū faciēs ad h̄ pri
cipali⁹ dat̄ ut aia hoīs deo p caritatē oīū
gat̄. Un̄ Aug⁹ dic in 15° de trini. N̄isi ip̄ia
tur cuiq̄ spūl. s. ut eū dī r̄ p̄imi faciat ama
torē. ille a sinistra nō trāsser̄t ad dextrā. vñ
q̄qd̄ pōt ēē sine caritate. pōt ēē sine grā ḡ
tū faciēte. r̄ p̄sequēs sine bonitate morū.
pphetia āt pōt ēē sine caritate qd̄ apparet
ex duob⁹. p̄qd̄ ex acu utriusq̄ nā. pphet
ia p̄tinet ad itellectū cui⁹ accūs p̄cedit actū
uolūtatis quā p̄scit caritas. Un̄ apls. i. ad
Lor. 13°. pphetā cōnumerat alii ad intel
lectū p̄tinētib⁹ q̄ p̄t sine caritate haberi. 2°
ex fine utriusq̄. dat̄. n. pphetia ad utilitatē
ecclie sicut r̄ alie grā ḡtū date fm illō apli
i. ad Lor. 12°. Unicūq̄ dat̄ māifestatio spi
rit⁹ ad utilitatē. nō aut̄ ordinat̄ directe ad h̄
q̄ affect̄ ipsi⁹ pphetie cōiugat̄ deo ad qd̄
ordinat̄ caritas. r̄ iō pphetia pōt ēē sine bo
nitate mox q̄tū ad p̄imā radicē b̄ bonita
tis. si vñ ostēderemus bonitatē mox fm pas
siones aie r̄ actiones extiōres. fm h̄ impedi
tur aliq̄ a pphetia p mox maliciā. Naz ad
pphetā regr̄t maxima mētis elematio ad
spūali⁹ iōplationē. q̄ qd̄ impedit̄ p uebe
mētā passionū r̄ p̄inordinata occupationē
rez extiōr. vñ r̄ de siliis pphetaz legiūt
4° Reg. 4°. q̄ simul hitabat cū Beliseo q̄i
solitaria uitā ducētes ne mūdanis occupati
onib⁹ ipedirētur a dono prop̄bie. Ad p̄i
mū ergo dicēdū q̄ donū prop̄bie aliq̄ da
tur hōi. r̄ pp utilitatē alioz. r̄ pp prope mē
tis illustrationē. r̄ bi sūt in q̄p̄ aias sapia di
uina p grā ḡtū faciēte se trāsserens amicos
dei r̄ prophetas eos ostētit. qd̄ vñ p̄sequ
iūt̄ donū pphetie solū ad utilitatē alioz
q̄ sūt q̄i iſtruīta diuine opatiōis. vñ Jero
dicit sup Math. Prophetare v̄l̄ x̄utes fa
cē r̄ demōia elīcē intēdū n̄ ē ei⁹ meriti q̄ opa
tur. Sz v̄l̄ inuocatio noīs t̄p̄ h̄ agit. v̄l̄ ob cō
dēnationē eoz q̄ inuocat̄. vel utilitatē eori
q̄ vidēt r̄ euđiūt; conceditur. Ad seclidū

dicendū q̄ Greg⁹ exponēs illō dicit. Dum audita supna celestia amam⁹ amata iam non sum⁹. q̄ amor ipse noticia ē. oīa g° eis nota fecerat q̄ a terrenis desideriis imutati amo ris sumi facib⁹ ardebat. & h̄ mō nō reuelat̄ semp̄ secreta dina. pp̄betis. Ad tertū dicendū q̄ nō oēs mali sūt lupi rapaces. s̄t so lū illi q̄ intendūt alii nocere. dicit. n. Criso⁹ sup Math. q̄ catholici doctores & si fuerit peccatores servi qdem carnis dñntur. non tñ lupi rapaces. q̄a non hñt p̄posiū pdē xp̄ia nos. & q̄a pp̄bia ordinat̄ ad utilitatem alio rū. manifestū est tales esse falsos. pp̄hetas. q̄a ad h̄ non mittūt̄ a deo. Ad quartū dicendū q̄ dona diuina non sēp̄ dant̄ optimis simpliciſ. s̄t qn̄q̄ illis qui sunt optimi q̄tum ad talis doni p̄ceptionē. & sic de⁹ do nū. pp̄betie ill̄ dat q̄b⁹ optimū iudicat dare.

Ad quintum sic pro
cedit. Videſ q̄ nulla pp̄betia sit a demonib⁹. Prop̄bia. n. ē dina reuelatio ut Lassiodor⁹ dicit. s̄t illud qđ sit a demone n̄ ē diuinū. g° nulla pp̄betia p̄t ēē a demone. Ad p̄phetiā cognitionē regriſ aliqua illūinatio ut s̄ dictū ē. s̄t demones nō illūināt̄ itellec̄tiū humanū ut s̄ dictū ē i p̄. g° nulla pp̄be tia p̄t esse a demonib⁹. S. Nō ē efficax sis gnū qđ ēt ad Ḥ̄ria se bz. 13. pp̄betia ē signū confirmatiōis fidei. vñ sup ill̄ R. 12. Siue pp̄betia fm̄ rōnē fidei. dicit glo. Nō q̄ i numeratiōe gratiaꝝ a pp̄betia icipit q̄ ē pma p̄batio q̄ fides nr̄a sit rōnabilis. q̄a credentes accepto spū pp̄betabant. nō g° pp̄bia a demonib⁹ dari p̄t. S̄t ē qđ dñ 3° Reg. 13. Cōgrega ad me uniuersū iſrl̄ i mōte car meli. & pp̄bas baal trecētos q̄nqagita. pp̄hetasq̄ lucoꝝ quadrigētos q̄ comedist̄ de mēsa Jezabel. s̄t tales erāt demonuz cultoꝝ res. g° vñ q̄ etiā a demonib⁹ sit aliqua pp̄bia. R. dicēdū q̄ sicut s̄ dictū ē. pp̄bia i portat cognitionē quādā. p̄cul exiſſetē a cognitionē humana. manifestū ē aut q̄ itellectus supiozis ordiſ aliquia cognoscē p̄t q̄ s̄ remota a cognitionē itellect⁹ inferioris. s̄t intellec̄tu humanū ē nō solū intellect⁹ din⁹. s̄t etiā intellect⁹ āgeloꝝ bonoꝝ & maloꝝ fm̄ naturū ordineꝝ. & iō qđā cognoscunt demones etiā sua nāli cognitionē q̄ s̄t remora ab hoīn̄ cognitionē q̄ possunt hoībus reuelare. simpliciter at & maxime remota s̄t q̄ solus de⁹ coſ

gnoscit. & iō pp̄bia. pp̄be & simpliciſ dicta s̄t p̄ solā diuinā reuelationē. s̄t ipsa reuelatio facta p̄ demones p̄t s̄m qđ dici pp̄bia. vñ ḡbus aliqd p̄ demones reuelat̄ nō dicunt̄ i scripturis. pp̄be simpliciſ. s̄t cū aliqua addiſiōe puta pp̄be falsi uel pp̄be idoloꝝ. Un Aug⁹. 12° iup. Ḥ̄n. ad Iram. Lū malus spū arripit hoīez in hec. s. uisa. aut demoniacos facit. aut arrepticos. aut falsos prophias. Ad p̄mū g° dicendū q̄ Lassiodor⁹ ibi diffit pp̄biām. pp̄be & simpliciſ dictā. Ad fm̄ dicendū q̄ demones ea q̄ sciūt hoībus manifeſtāt̄ nō qđē p̄ illuminationē itellec̄t̄. s̄t p̄ ali quā imaginariā uisionē. aut etiā ſc̄ſibiliter colloquēdo. & i h̄ deficit hec pp̄bia a uera. Ad tertū dicendū q̄ aliq̄b⁹ signis etiam exteriorib⁹ diſcerni p̄t pp̄bia demonū a p̄ph̄ia diuina. vñ dic Criso⁹ sup Math. q̄ q̄d̄ pp̄bēat̄ i spū diaboli. quales s̄t dinatores. s̄t sic diſcernūt. qm̄ diabolus inēdū falſa dicit. spū nūq̄. vñ dñ Deut⁹ 18. Si tacita cogitatiōe r̄nideris. quō possū intelligere uerū qđ dñs nō ē locut⁹. h̄ hēbis signū. qđ i noīe dñi. pp̄beta ille predixerit & nō euenerit. hoc dñs non est locutus.

Ad sextum sic pro
cedit. Ut q̄ pp̄bēt̄ demonū nūq̄ uera p̄ dicat. Dicit. n. Amb⁹ q̄ oē ueꝝ a qūq̄ diſcat a spū scō ē. s̄t pp̄bēt̄ demonū nō loquunt̄ a spū scō. q̄a nō ē uerū p̄pi ad belial ut dñ 2. ad Cor. 6. g° vñ q̄ tales nūq̄ uera p̄ nūciant. S. Sicut ueri. pp̄be iſpirat̄ a spū ueritatis. ita pp̄be demonū iſpirat̄ a spū mēdaci. fm̄ illud 3° Reg. vlt. Egregiar & ero spū mēdax in ore oīuz pp̄haz eius. s̄t pp̄bēt̄ iſpirati a spū scō nūq̄ loquunt̄ falſū ut s̄ bitū ē. g° pp̄bēt̄ demonū nūq̄ loquunt̄ ueꝝ. T. Job. 3. dñ de diabolo q̄ cū logē mēdaci ex pp̄biis logē. q̄a diabolus ē mēdax & p̄t eius. i. mēdaci. s̄t iſpirando pp̄hetas suos diabolus nō logē nisi ex pp̄biis. nō. n. iſtituit̄ mīſter dei ad ueritatem enūciandā. q̄a n̄ ē uerū lucis ad tenebras. ut dñ 2. ad Cor. 6. g° pp̄bēt̄ demonū nūq̄ uera p̄diſcit. S. 5. q̄ Numeri. 22. dic qđā glo. q̄ balaā dñs erat demonū. s. miniſterio & arte magica nōnūq̄ futura p̄cognoscet. s̄t ipſe mēla p̄nūciavit̄ uera. sicut ē id qđ bēt̄ numeri 24. D̄r̄ eſt Stella ex Jacob & iſurget virga d̄ iſrl̄. g° etiā pp̄be d̄monū

prenūtiant uera. ¶ R^o dicendū q^o sicut se hz bonū i reb^o. ita uerū i cognitione. impossibile ē aut iuenīti aligd in reb^o q^o totalē bono pri uerū. vñ impossibile ē cē aliquā cognitione q^o totalē sit falsa absq^z admixtiōe alicui^r ueritatis. vñ r Beda dic q^o nulla falsa ē doctrīa que nō aliqñ aliq uera falsis i termisceat. vñ r ipsa doctrīa demonū q^o suos pphbas i struunt aliq uera stinet p q^o receptibilis reddit. sic. n. intellect^r ad faltū deducit p apparen̄tiā ueritatis. sicut uolūta ad malū p apparen̄tiā bonitatis. vñ r Lriso^r dic sup Math. Lōcessū ē diabolo interdū uera dicē ut mē daciū suū rara ueritate cōmēder. ¶ Ad pri mū g^o dicendū q^o pphbe demonū nō sēp lo quūt ex demonū reuelatiōe. s^r interdū ex in spiratiōe dina. sicut manifeste legi^r de Ba laā cui d^r dñs ē locut^r Numeri 21^r. l^r esset pphbe demonū. ga de^r unū etiā malis ad ueritatē bonor^r. vñ r pphbas demonū ali q^o uera pñuiciat. tū ut credibilior fiat ueritas q^o etiā ex aduersariis testimoniū hz. tū etiā ga tū hoīes talia credūt p cox dicta magis ad ueritatē iducit. vñ ē Sibille multa uera pdixerūt de xpo. s^r ēt qñ pphbe demonū a demob^r instruit^r aliq uera pdicuit qñq^r q^o dē uirtute pphrie nature cui^r actore est spū scūl. qñq^r et reuelatiōe bōx spūl. ut p^r p Aug^r 2^r sup Hen. ad Iram. r sic ēt illū uerū q^o demones enūciat a spū scō ē. ¶ Ad fin dicendū q^o uerus pphba sēp inspirat a spū ueritatis in q^o nibil ē falsitatis. r iō nūq^r dic falsū pphba aut falsitatis non sēp instruit a spū falsitatis. s^r qñq^r etiā inspirat a spū ue ritatis. ipse ēt spū falsitatis. qñq^r enūciat uera qñq^r falsa ut dictū est. ¶ Ad tertiu di cendū q^o pphrie demonū dicūt esse illa que hñt a seipfis. s. mēdacia r petā. q^o aut pñmet ad pphriā naturā nō hñt a se ipfis sed a dō. p uirtutē aut pphrie nature qñq^r uera prenū ciant ut dictum est. uti etiā eis deus ad ue ritatis manifestationē p ipsos fiendam dū diuina mysteria eis p angelos relevātur ut dicum est.

Einde consi
Derādū ē de mō pphbetice co gnitionis. Et circa h querūt q^o tuor. ¶ p^r ut pphbe uide ant ipsā dei cēntia. ¶ 2^r ut pphreuelatio pphbetica fiat p influentiam aliquā

specie^r. uel p solā influentiā lumis. 3^r utrū pphbetica reuelatio semp sit cum alienatiōe a sensib^r. 4^r utrū pphbetia semp sit cū cognitione eoz que pphbetantur.

Ad primum sic pro

cedit. Vr q^o pphbe ipsā dei cēntia videat. ga sup illō ysa. 38^r Dispone domui tue rē. dicit glo. pphbe i ipso libro pscia dei in q^o oia scripta sūt. legē possit. s^r pscia dei ē ipsa ei^r cēntia. g^o pphbe uident ipsā dei cēntiam.

¶ Aug^r dicit in 9^r de trini. q^o in illa eter na ueritate ex q^o tpalia facta sunt oia. formā fin quā sum^r r fin quā opamur uisu mētis aspicim^r. s^r pphbe inf oēs hoīes altissimā hñt dinoz cognitionē. g^o ipsi maxie dīna es sētā uidēt. ¶ Futura origētia pphbetia tur a pphbas s^r imobilē ueritatē. sic aut non sūt nisi in ipso deo. g^o pphbe ipsū deū ui dēt. ¶ Sz 5 ē q^o uisio diuine cēntie nī euacu at in pria. pphbetia at euacuāt ut hēf. i. ad Cor. 13^r. g^o pphbetia nō sit p uisionē diuine essētia. ¶ R^o dicendū pphbetia importat co gnitionē diuina ut pcul existēt. vñ r de pphbetis d^r Heb. xi^r. q^o erāt a lōge aspiciēt. illi aut q^o sūt in pria in statu bētudinis exi stētes nō uidēt uta remotis. s^r magis q^o ex pphbiq^r. fm illud ps. Habitabūt reci cū vul tu tuo. vñ manifestū est q^o cognitione pphbetia alia ē a cognitionē pfecta que erit in pria. vñ r distinguūt ab ea sicut impsecūt a pscō. r ea adueniente euacuāt ut p^r p ap̄lm. i. ad Cor. 13^r. Fuerūt aut qdā cognitionē pphbetia a cognitione bētōz distinguere uolentes q diterūt q^o pphbe uidēt ipsā diuina essētia quā uocant speculū trinitatis. nō tñ fm q^o est obiectum bētōz. sed fm q^o sūt in ea rōnes futuroz enētuū. q^o quidē ē oio ipposi bilitē. de^r. n. est oīm bētudinis fm ipsam sui essētia fm illud q^o Aug^r dicit in 5^r. cōfes. Brūs ē q^o te scit etiā si illa. i. creaturas nesciat. Nō ē aut possibile q^o aliqs uideat rōnes creaturearū in ipsa dīna essētia. ita q^o eā nī vi deat. tū qa ipsa dīna essētia ē rō oīu; cox q^o sūt. rō aut ideal nō addit s^r diuina essētiam nisi respectū ad creaturā. tū etiā ga pri^r est cognoscere aligd in se q^o est cognoscēt deū ut est obiectū bētudinis. q^o cognoscēt illud p copationē ad altez. q^o ē cognoscēt deū s^r rōnes rex in ipso existētes. r iō nō pōt esse q^o pphbe uideat deū fm rōnes creaturez.